

Πανορθόδοξη τιμωρία των «αγωνιστών της Ορθοδοξίας»;

του κ. Ιωάννη Τάτση, Θεολόγου

Ο.Τ. 29-1-2016.

Η εισαγωγική εισήγηση του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου στη Σύναξη των Προκαθημένων των Ορθοδόξων Εκκλησιών στη Γενεύη αποτελεί πράγματι μια κραυγή αγωνίας.

Της προσωπικής δικής του αγωνίας μήπως το εγχείρημα της σύγκλησης της Μεγάλης Συνόδου αποτύχει. Στην εισήγησή του αυτή ο Πατριάρχης παρέθεσε τα πολλά μικρά και μεγαλύτερα προβλήματα που προέκυψαν κατά τις εργασίες προετοιμασίας της Μεγάλης Συνόδου και τα οποία είναι απαραίτητα άμεσα να επιλυθούν αν πράγματι όλες οι Ορθόδοξες Εκκλησίες επιθυμούν τη σύγκληση της Μεγάλης Συνόδου τον προσεχή Ιούνιο.

Μεταξύ των ζητημάτων που έθεσε ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος ήταν και εκείνο της αυθεντίας της Συνόδου. Ανέφερε σχετικά: **«Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος θέλει πραγματοποιηθῆ εἰς μίαν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ θεσμοὶ γενικῶς διέρχονται κρίσιν αὐθεντίας, ἀμφισβητούμενοι ὑπὸ τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου, τοῦτο δὲ τείνει νὰ ἐπηρεάσῃ, δυστυχῶς, καὶ τὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας. Συνοδικαὶ ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε ἐγένοντο σεβασταὶ ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ὡς φωνὴ Θεοῦ («ἔδοξε γὰρ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν» {Πράξ. ιε', 28}), σήμερον ἀμφισβητοῦνται ὑπὸ μερίδος πιστῶν, ἐνίοτε πρὶν ἢ ληφθοῦν καὶ ἀνακοινωθοῦν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ ἡ ἀποφασισθεῖσα ἵνα συνέλθῃ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος ἀμφισβητεῖται ὑπὸ τινων «ἀγωνιστῶν τῆς Ὁρθοδοξίας», ἀποκαλουμένη ὑπ' αὐτῶν «ληστρική» πρὶν ἢ ἀκόμη συνέλθῃ. Ποῖον κανονικὸν κύρος θὰ ἔχουν αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου καὶ ποίας κανονικὰς συνεπειὰς θὰ ἔχη ἡ τυχὸν ἀνυπακοὴ πρὸς αὐτάς»;**

Η πατριαρχική αναφορά σε «αγωνιστές της Ορθοδοξίας» προφανώς δεν αφορά τις ομάδες των παλαιοημερολογιτών ή των ακραίων ζηλωτών που έχουν διακόψει την εκκλησιαστική κοινωνία με την Ιεραρχία του Οικουμενικού Θρόνου ή της Εκκλησίας της Ελλάδος. Η αναφορά γίνεται για κληρικούς, λαϊκούς αλλά και επισκόπους της Εκκλησίας οι οποίοι έχουν εκφράσει κατά καιρούς - κάποτε ίσως και με αυστηρό λόγο - την έντονη ανησυχία τους για τις αποφάσεις που μέλλει να λάβει η Μεγάλη Σύνοδος. Οι αντιδράσεις αυτές φαίνεται πως ενοχλούν τόσο πολύ τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο και τους οικουμενιστικούς κύκλους του Φαναρίου **ώστε τώρα να επιζητείται μία εκ των προτέρων πανορθόδοξη απόφαση επιβολής κυρώσεων και «κανονικών συνεπειών» για όσους τυχόν αμφισβητήσουν τις αποφάσεις της Μεγάλης Συνόδου.** Πρόκειται περί οικουμενιστικής συγχύσεως και παραλογισμού. Ενώ το κύριο έργο μιας Μεγάλης Συνόδου θα έπρεπε να είναι η καταδίκη της παναίρεσης του Οικουμενισμού, τώρα επιδιώκεται το ακριβώς αντίθετο, η καταδίκη όσων αντιστέκονται στον οικουμενισμό.

Θα πρέπει επιτέλους οι Φαναριώτες να κατανοήσουν ότι οι εκφραζόμενες αμφισβητήσεις περί του έργου της Μεγάλης Συνόδου δεν προέρχονται από έναν άκρατο ζηλωτισμό ή μία εκ των προτέρων απόρριψη κάθε πατριαρχικής πρωτοβουλίας. Οι αποφάσεις της Μεγάλης Συνόδου όπως και κάθε Συνόδου οφείλουν να αποτελούν συνέχεια της αγιογραφικής και πατερικής παράδοσης της Εκκλησίας μας.

Αποφάσεις που έρχονται σε αντίθεση με την μέχρι σήμερα παραδεδομένη πίστη και κανονική τάξη της Εκκλησίας δεν είναι προφανώς καρπός του Αγίου Πνεύματος ούτε μπορούν εκ των προτέρων να ενδυσθούν με αυθεντία και κύρος που θα πηγάζει απλώς και μόνο από τη

συμμετοχή όλων των Προκαθημένων των Ορθοδόξων Εκκλησιών στη Μεγάλη Σύνοδο. Για παράδειγμα, κατάργηση ιερών Κανόνων της Εκκλησίας μας που ορίζουν τα σχετικά με τις σχέσεις Ορθοδόξων και ετεροδόξων προκειμένου να εξυπηρετηθούν οικουμενιστικοί σχεδιασμοί ψευτοενώσεως των Χριστιανών στο μέλλον, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή ακόμη κι αν προσυπογραφεί από τους Προκαθημένους όλων των Ορθοδόξων Εκκλησιών. Οι άγιοι Πατέρες που έθεσαν όρια και επέβαλαν «κανονικές κυρώσεις» σε όσους «κοινωνούν» με τους ετεροδόξους αποφάσισαν πράγματι εν Αγίω Πνεύματι και όχι με γνώμονα φαναριώτικους οραματισμούς επίτευξης ένωσης απάντων των χριστιανών του κόσμου.

Γνωρίζει πάντως πολύ καλά ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος τους κινδύνους που υπάρχουν εάν επιχειρηθεί από τη Μεγάλη Σύνοδο αμφισβήτηση ή αναθεώρηση της πατερικής παράδοσης και των ιερών Κανόνων. Για τούτο μετά το προαναφερθέν αίτημά του για το τι δέον γενέσθαι με όσους τυχόν αμφισβητήσουν τις αποφάσεις της Μεγάλης Συνόδου καταλήγει **«Φρονούμεν ὅτι τοῦτο δέον νὰ διευκρινηθῆ ὑφ’ ἡμῶν πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως παρὰ τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ καὶ ἄλλων δυσαρέστων συνεπειῶν ἐν τῷ σώματι τῆς Ἐκκλησίας»**. Δεν γνωρίζουμε αν στο πατριαρχικό ερώτημα απάντησε κάποιος από τους Προκαθημένους των άλλων Εκκλησιών - το άρθρο γράφεται εν ὄσω βρίσκονται σε εξέλιξη οι εργασίες της Σύναξης στη Γενεύη. Είναι πάντως εξαιρετικά αμφίβολο όχι μόνο εάν τελικά θα συγκληθεί η Μεγάλη Σύνοδος αλλά, κι αν αυτό τελικά συμβεί, τι πραγματικά ουσιώδες μπορεί να προσφέρει η σύγκλησή της στην Εκκλησία.

Ορθόδοξος Τύπος, 29/1/2016 από Θρησκευτικά